

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

SSS. Ananias, Azarias, Misael. 16. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

piſſe. Res ſic geſta memoratur. Filium Ibericæ matronæ gravi morbo afflictu præcibus ad DEVM ſuis valetudini reſtituerat, cum ejus facti rumor ad aures reginæ gentis perlatus eſt, tunc itidem graviter fortè è morbo decumbentis. Ergo, cum in ſpem valetudinis & ipſa veniſſet, deportari ſervulorum manibus ad Divam noſtram voluit. Ibi in lectulo ſervili collocata ſanitatem exemplo & vires recepit, quas fruſtra in regiis ſtragulis ſuſpiraverat. Ut verò grata Numini foret, autor eſſe conjugii regi cœpit, ut Chriſto ſe dederet, cui morbi & mors ipſa jam parèrent. Ille moris moras necebat, dum inter venandum iratos & cælos, & ventos expertus, & in ultimum vitæ periculum devolutus, opem Chriſti præſentè ipſe etiam ſenſit. Tum verò templum Deo poſuit, in quo Diva hæc columnam, cum viribus nullis poſſet, præcibus erexit, ſuſpenſamque in aère tam diu ſervavit, dum ſpectantibus omnibus ſuoſte motu in locum ſuum deſidèret. Atque in hoc templo primas Chriſto Iberi aras, pectora ſua devoverunt. Gere caſtum cor, & templum Salomonæo præſtantius erexiſti. *Ex Socrate & Theodor.*

Quemadmodum febricitantes appetitum & robur amittunt: ſic qui principum aulas frequentant, mentem & bonos mores perdere ſolent, niſi frequenter animo repetant hoc dictum, NOSCE TEIPſVM. Anton. Monach. ſerm. 59. ſententiarum.

SSS. ANANIAS, AZARIAS, MISÆL.

16. Decembris.

A Page vetus Roma cum foculo ſuo Scævola matuum! In fornacem hanc oculos mitte, & ſuperari à pueris Hebræis viros tuos ſpecta. Tres

erant (ANANIAM, AZARIAM, MISAELEM dixerunt) principes juventutis, interque epheros regis Nabuchodonosoris accensi. Hic in eâ ætate formæ gratiam & senē in pueris sapientiam amabat; at DEVS amplius quid, virginem animum & à regiæ mensæ deliciis abstinentem. Ita de adolescentum amore rex magnus & Max. DEVS certarunt. Quid nî hic vinceret? Fortè statuam posuit Nabuchodonosor, auream illam, sed superstitione infamem. Facile erat aliis persuadere, ut aurum adorarent, in quo omnis ætas delirat. Uni ex omnibus hi pueri sapuerunt, disertis verbis dictitantes regem se, ut par est, veneraturos, ceterum DEVM solum adoraturos, & antè morti animam quàm statuæ genua submissuros. Stabat fornax validè flammans. In hanc abjiciuntur nobiles animæ. Inhorruit ad facinus ignis, & vim à virtute venerabundus repressit; quin impetu potius in hostes facto longè plurimos corripuit, & succidaneas victimas cremavit. Angelus etiam è cælo submissus flammam beato rore temperabat, lenique aurâ demulcebat juvenes magnanimos. Ergo inter hæc supplicia cantare etiam placuit, & quò plenior foret musica, cælum terrasque animare. Jamque Nabuchodonosor ipse innocentiam patrono igne sanctam absolvit, miraculi que toto regno per literas præco, divinum honorem rectè homo Numini transcripsit. *Ex Daniele.*

Habentes cor ardens in viâ Domini, & inter ignes sæculi divino igne muniti, sicut illi in camino pueri inter sibilantes impetu flammam rorabimur, & hymnum Domino inter incendia refrigerantia, Dei filio concinente, cantabimus. S. Paulin. ep. 29.